

Abstrakt

Práce se zabývá problematikou zajištění dýchacích cest v mimořádných podmínkách. Autor je vojenský anesteziolog, proto jsou mimořádné podmínky v této práci chápány jako situace na bojišti. V úvodní části práce je rozebrán historický vývoj pohledu na zajištění dýchacích cest, popsány jednotlivé způsoby zajištění dýchacích cest a jejich pozice v “combat airway managementu”.

Vlastní výzkumná část práce se nejdříve zabývá supraglotickým zajištěním dýchacích cest, které v dnešním pojetí algoritmů a doporučení je určeno především pro nezdravotníky a/nebo zdravotníky, kteří nemají velké zkušenosti s komplexními metodami zajišťování dýchacích cest. První část práce prokázala, že užití supraglotických pomůcek nezkušenými záchránci je bezpečné a že lze definovat a vybrat z velkého počtu pomůcek, které jsou na trhu ty nejvíce vhodné. Druhá část práce byla určena tracheální intubaci a přenosným videolaryngoskopům. Prokázala, že tyto mohou zlepšit intubační podmínky i u nezkušeného záchránce.

Hlavní výzkumné úsilí bylo upřeno na nejkritičtější část v postupech zajištění dýchacích cest, na chirurgické přístupy do dýchacích cest. Jako nejlepší model pro koniotomii se ukázalo živé velké laboratorní zvíře. Na tomto modelu jsme provedli napřed pilotní a poté srovnávací studii dvou metod, které jsou užívány nejčastěji k urgentnímu chirurgickému zajištění dýchacích cest. Jednalo se o punkční techniku, stále ještě na spoustě míst rozšířenou, metodou TracheoQuick Plus a chirurgickou techniku metodou BACT. Výsledky statisticky významně dokumentovaly, že BACT je preferenčním způsobem koniotomie na tomto modelu.

V závěrečné části práce autor, který je momentálně hlavním odborníkem v AČR v oboru urgentní medicíny a anestezie a intenzivní péče, navrhuje nejvhodnější doporučení pro zajištění dýchacích cest v poli.

Klíčová slova: koniotomie, BACT, TracheoQuick Plus, zajištění dýchacích cest v poli, supraglotická pomůcka, videolaryngoskop